

søger Forordningen at forhindre Alt, hvad der er stridende mod dette Niemed, og navnlig Alt, hvad der kan forstyrre Andre i den Stemning, som efter Forordningens Anskuelse bør herske paa Helligdagene. Dertimod søger Forordningen slet ikke at tvinge Nogen til at heltilholde de nævnte Dage. En Følge af den Hovedanskuelse, hvorfra den gjældende Forordning gaaer ud, er ogsaa, at den forbyder ikke alene offentlige Forlystelser, men ogsaa Forlystelser i Huset, forsaavidt de navnlig ere forbundne med Stoi, og ligeledes forbyder den ikke alene Arbeider, som foregaae udenfor Huset, men ogsaa de Arbeider, som foregaae indenfor Huset, naar derved, som det hedder i § 2 af den gjældende Forordning, Andre kunne forstyrres i den Stemning, der efter Søn- og Helligdagens Bestemmelse bør være den herskende paa de i Forordningens § 1 ommeldte Tider. Efter min Mening er den Anskuelse, som er udtalt i Forordningen, den rigtige; jeg kan derfor ikke billige de Bestemmelser i Udkastet, som udgaae fra en anden Anskuelse, og det vilde derfor efter min Mening være nødvendigt, at der, naar man forbigaar Forordningens § 8, blev tilføjet Udkastets § 1, mod hvis eget Indhold jeg Intet har at indvende, et Forbud, ikke alene imod alle offentlige Forlystelser, men ogsaa imod alle stoiende Forlystelser. Efter Udkastet vilde nemlig Baller og Concerter kunne finde Sted om Søndagen endog under Gudstjenesten, naar det kun ikke var offentlige Baller, hvorved forstaaes saadanne, hvoril Folk i Almindelighed have Afgang; hvad man derimod vil kalde et privat Bal, vil efter Udkastet være tilladt. Dernæst hedder det i Udkastets § 2, at foruden Arbeider, som foregaae udenfor Huset, skulle alle de Arbeider, som finde Sted i Huset, være forbudte, naar de ere forbundne med Larm, som kunde forstyrre den offentlige Gudstjeneste; der er derved skeet en væsentlig Forandring i det, som nu er gjældende. Det er klart, at efter denne Paragraf kunde mange Larmende Arbeider finde Sted i Huset, naar de kun ikke foregik ganske nær ved Kirkerne. Der er i Ex. Idag her blevet anført det Arbeide, som udføres af Kobbersmede, men, naar man efter Udkastet vil tillade i Ex. en

Kobbersmed at hamre paa sin Kjedel i Kjelderhalsen, — og det maa vel antages at være tilladt efter Udkastet —, saa veed jeg virkelig ikke, hvorfor det ikke skulde være ham tilladt at tage Kjedlen ud paa Gaden. En anden Ting er det, naar man vil forbyde Alt, hvad der kan forstyrre Andre i den Stemning, som bør anses for at være den herskende paa Helligdagene; saa kommer man nødvendigvis og ordentligvis til at forbyde Alt, hvad der foregaaer udenfor Huset, og dernæst stoiende Arbeider inde i Huset. Man kan ikke efter min Mening komme til en saadan Distinction, hvorved man forener alt Arbeide udenfor Huset og det, som foregaaer inde i Huset i Nærheden af Kirkerne. Consequentsen af denne sidste Bestemmelse i Udkastet synes mig at maatte føre til, at man ogsaa maatte tillade Arbeide paa Gaden, naar det kun ikke forstyrrede Gudstjenesten, hvilket ogsaa var foreslaaet i det oprindelige Udkast. Disse ere mine Bemærkninger angaaende Hovedsagen, thi heraf ville for en stor Deel alle de øvrige følge. Det er jo, som det let sees, en forskjellig Grundanskuelse, hvorfra jeg er gaaet ud, idet jeg nemlig holder mig til den, som ligger til Grund for den gjældende Anordning, ligeoverfor den, som Udvalget har gjort gjældende.

Naar jeg herefter skal omtale det mere Specielle, skal jeg først henlede Opmærksomheden paa, at den gjældende Forordnings Udtryk, „Arbeider, som vise sig udenfor Huset“ ere forandrede til „Arbeider, som foregaae udenfor Huset“. Denne Forskjel anseer jeg iøvrigt for hoist ubetydelig, uagtet maaskee netop Udtrykkene i den gjældende Forordning have givet Anledning til det hele Forslag. Jeg troer, at man ved Udarbejdelsen af Forordningen af 1845 ikke ved det Udtryk „Arbeide, som viser sig udenfor Huset“, har tænkt paa andet Arbeide end det, der foregaaer udenfor Huset, men det kan gjerne være, at denne Bestemmelse ogsaa kan overføres paa Arbeider, som ikke foregaae udenfor Huset, hvilket Motiverne ogsaa synes at antyde; men imidlertid ere Udtrykkene noget forskellige, og jeg har derfor ikke dristet mig til bestemt at udtale, at den Fortolkning, hvorefter det ved Udtrykket „Ar-